

ສັນຍາ

ລະຫວ່າງ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ແລະ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈິນ

ວ່າດ້ວຍ

ການຮ່ວມມືສະກັດກັນ ແລະ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈິນ (ຂຶ້ງຕໍ່ໄປນີ້ ເອັນວ່າ "ສອງຝ່າຍ");

ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວ່າງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ອາຊະຍາກໍຄ້າມະນຸດ ຂໍ້ງຝຶກເປັນການລະເມີດສິດ
ທີ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ສົ່ງຜົນສະຫຼອນຕໍ່ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍ
ຂອງສັງຄົມ;

ບິນພື້ນຖານຂອງການເຄີຍລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ສະເໜີພາບ ຂອງກັນ ແລະ ກັນ
ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ ແນໃສ່ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືດ້ານການປະຕິບັດກິດ
ໝາຍລະຫວ່າງສອງປະເທດໃນການສະກັດກັນ, ການຕ້ານ, ການລົງໂທດການຄ້າມະນຸດຂ້າມ
ຊາດ, ການປົກປ້ອງ ແລະ ການຂ່ວຍເຫຼືອອັນຈະເປັນໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;

ສອງຝ່າຍໄດ້ຕິກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 1

ຄວາມໝາຍຂອງການຄ້າມະນຸດໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນອີງຕາມກິດໝາຍພາຍໃນທີ່ກ່ວ
ຂອງຂອງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 2

ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງອີງໄສ່ກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ສິນທີສັນຍາສາກົນ ຫຼືຫັງ
ສອງຝ່າຍເປັນພາສີ ເພື່ອດຳເນີນການຮ່ວມມືໃນຂົງເຂດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການສະກັດກັນອາຊະຍາກຳຄັມໝຸດ;
2. ການຕໍ່ເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີຄັມໝຸດ;
3. ການປົກປ້ອງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄັມໝຸດ;
4. ການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃນການສະກັດກັນ ແລະ ການຕ້ານການຄັມໝຸດ;
5. ການສ້າງກົນໄກປະສານງານຕາມບໍລິເວັນຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 3

ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັນ ໃນການຕ້ານອາຊະຍາກຳຄັມໝຸດ ຂໍ້ງລາຍລະອຽດມີດັ່ງ
ລຸ່ມນີ້:

1. - ສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄັມໝຸດກັບຄືນປະເທດ;
- ສິ່ງ-ມອບ ຜູ້ຖືກໜາໂດຍອີງຕາມສິນທີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ສາຫາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ
ໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສາຫາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈິນ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມ
ແດນ ຫຼື ດ້ວຍການຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງອື່ນຂອງສອງຝ່າຍ;
2. ຈັດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີຄັມໝຸດຂ້າມຊາດ ແລະ ໄທ້ການ
ປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄັມໝຸດ;
3. ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄັມໝຸດ;
4. ສ້າງຫ້ອງການປະສານງານ ຢູ່ຕາມບໍລິເວັນຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 4

ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສີນ ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມປອດໄພຂອງ
ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນຂົງເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ອຸ່ສັນຍາຝ່າຍໄດ້ຝ່າຍນີ້ ຈະຕ້ອງບໍ່ລົງໄທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄັມໝຸດ ໃນສະ
ຖານຜູ້ເຂົ້າເມືອງຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ການລະເມີດກົດໝາຍທີ່ເກີດຈາກການຄັມໝຸດ
ໂດຍກິງ;

- ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການກຳນົດຕົວວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດແລ້ວ, ສອງຝ່າຍຈະຕ້ອງນຳສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄືນປະເທດຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ທັນເວລາ;
- ສອງຝ່າຍຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຂຶ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ເໜີາສົມແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຊົ່ງລວມມີ: ສູນພັກເຊົາ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຟື້ນຟູ້ສູ້ຂະພາບ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານຈົດໃຈ;
- ໃນໄລຍະທີ່ດຳເນີນການກຳນົດຕົວວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຊົ່ວຄາວ, ການນຳສິ່ງກັບຄືນປະເທດ ແລະ ຂະບວນການທາງກົດໝາຍນັ້ນ, ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຢ່າງມີມະນຸດສະຫຸ້າ ແລະ ຮັກສາກຽດສັກສິຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ບໍ່ທັນເຖິງກະສູນອາຍຸ 18 ປີ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງດູແລເປັນພິເສດຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການປົກປ້ອງ, ການສິ່ງກັບຄືນປະເທດ ແລະ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການທາງກົດໝາຍ ໂດຍຄໍານິງເຖິງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງເດັກດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 5

ສອງຝ່າຍຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ທັນເວລາ ດັ່ງນີ້:

- ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຂີ້, ອາຍຸ ແລະ ຂຶ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍຜ່ານທາງການຫຼຸດ ຫຼື ຜ່ານທາງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍ່ຫຼວດ ເພື່ອໃຫ້ສອງຝ່າຍສາມາດບຶກສາຫາລື ແລະ ກະກຽມການສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນປະເທດ;
- ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງອີງໃສຂັ້ນຕອນການຈັດສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນປະເທດ ຕາມການຕິກລົງເປັນເອກະພາບຮ່ວມກັນຂອງສອງຝ່າຍ ແລະ ຈະຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າ ຂັ້ນຕອນການສິ່ງກັບປະເທດນັ້ນແມ່ນກະຫັດຮັດ ແລະ ສະດວກ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີຂອງຝ່າຍໜຶ່ງ, ຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ຮັບການສະເໜີ ຈະຕ້ອງດຳເນີນການກຳນົດຕົວ ແລະ ສັນຊາດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ແຈງຜົນດັ່ງກ່າວຄືນໃຫ້ຝ່າຍສະເໜີນັ້ນ ພາຍໃນ ສາມສົບວັນ (30 ວັນ);

ပုဂ္ဂၢၣၣ ၆

ກະຊວງປ່ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ກະຊວງສັນຕິບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ ເປັນອົງການໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ອົງການດັ່ງກ່າວ ຈະຈັດກອງປະຊຸມບຶກສາຫາລືກັນປີລະນີ່ງຕັ້ງຢູ່ສອງປະເທດ ໂດຍຜັດປົງນັກນັ້ນເປັນເຈົ້າພາບ ເພື່ອບຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການສະກັດກັນ ແລະ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ. ໃນກໍລະນີ້ຮັບດ່ວນ, ສອງຝ່າຍອາດາຈະກຳນົດວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມບຶກສາຫາສະເພາະກຳໄດ້.

ມາຄົມ 7

บันดาແທລ່ງຂ່າວຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນກັນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງຖືກຮັກສາເປັນ
ຄວາມລັບຢ່າງເຂັ້ມງວດໄດ້ຫັງສອງຝ່າຍ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຝ່າຍທີ່
ສາມໄດ້ນີ້ ກ່ອນໄດ້ຮັບການເຫັນດີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຝ່າຍທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນນີ້.

ມາດຕາ 8

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍອາດຈະປະຕິເສດຖານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຝ່າຍທີ່ຮ້ອງຂໍໄດ້, ຖ້າວ່າການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕາມການສະເໜີຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງນີ້ນ ອາດຈະສື່ງຜົນສະຫຼອນຫາງລົບ ຕໍ່ອະທິປະໄຕ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມເປັນລະບູງບຽງບຮັບອີຍຂອງສັງຄົມ, ຜົນປະໂຫຍດພື້ນຖານ ຫຼື ຫຼັກການພື້ນຖານຫາງດ້ານກົດໝາຍຂອງຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ແລະ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍຮ້ອງຂໍນັ້ນຊາບກ່ຽວກັບເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດນີ້ນ.

ມາດຕາ 9

ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນສະຫຼອນເຖິງບັນດາສິດ ແລະ ພັນຂະພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆ ຫຼື ສັນຍາຝ່າຍໄດ້ຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ລົງນາມ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 10

ຖຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການຕິຄວາມໝາຍ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້, ສອງຝ່າຍຈະຕ້ອງແກ່ໃຂຮ່ວມກັນໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືບິນຈິດໃຈມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າອີກເຂົ້າໃຈ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ມາດຕາ 11

ສັນຍາສະບັບນີ້ ສາມາດຖືກດັດແກ້ໄດ້ບິນພື້ນຖານການປຶກສາຫາລື ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 12

ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໄດ້ນີ້ໄດ້ຮັບແຈ້ງ
ເປັນສະບັບທີ່ສອງຈາກອີກຝ່າຍນີ້ ໂດຍຜ່ານທາງການຫຼຸດກ່ຽວກັບການສໍາເລັດຂັ້ນຕອນພາຍ
ໃນຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໄດ້ຝ່າຍນີ້ ສາມາດແຈ້ງຢຸດຕີສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ອີກຝ່າຍນີ້ຊາບຢ່າງເປັນ
ລາຍລັກອັກສອນໄດ້ຜ່ານທາງການຫຼຸດ. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຢຸດຕີລົງພາຍໃນ ເກົ່າສີບ(90) ວັນ
ພາຍຫຼັງຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍນີ້ໄດ້ຮັບການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ.

ຮັດທີ່ນະຄອນຫຼວງປັກກົງ, ວັນທີ 1 ກັນຍາ 2014, ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ, ເປັນພາສາລາວ,
ພາສາຈິນ ແລະ ພາສາອັງກິດ. ຫຼຸດສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າຫຼົງມັກນັ້ນ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕິຄວາມໝາຍ
ແຕກຕ່າງກັນ, ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບພາສາອັງກິດເປັນຫຼັກ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈິນ